

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Capithone [con]fessore. Cap[itulum]. liij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Siliavir
go rufini ale: an-
drie pfecti foroz i
beremo thebaidis puicie su
periori degebat: que p anos
lx. nec ora: nec pedes: nec ali
qua mebrozum partem exce
pris digitis aq lauit. Et dux
decubens languida a medi-

cis ad balneu sanitatis percipiende gratia in
stantius suaderetur: nullatenus acquieuit. Nec
aliquando in lecto: aut lectica iacuit: sed super
nudam humum cubauit. Nec eloquentissima erat
et amorem sacrarum litterarum necesse in dicim
vertendo legebat. Nec heraclides.

De sancto Silinnio monacho. Cap. lii.

Silinnio
monachus di-
scipulus abbatif
elpidij: de quo
supra dictum est in eius festo
iiii. non. septembris. Postquam
apud eum. vi. vel. vii. annis fuis-
set: intra quodam sepulchrum se
inclusit: in quo per triennium

semper orauit: et nec die: nec nocte deambula-
uit: aut sedit: aut iacuit. Qui etiam contra de-
mones speciale gratias meruit. Adeoque sine
ullo vitio mentis et corporis vixit: ut nulla ef-
se generis distantias inter mares et feminas
cogrobaret. Tandem exressus ad cappadocias
patriam suam: et presbyter effectus fratres et
sorores in unum cenobium collegit: ubi et in
pace quieuit.

De sancto diole confessore. Cap. liii.

Diocles oli phi-
losofhus secularis ad celestis
philosophie studium animatus
est. Qui ad heremum superiorem
thebaidis accessit: et in artissi-
ma spelunca annos multos exegit. Ad se autem
venientes admonerat ut sui exemplo eorum de-
siderio animum semper cum deo esse studerent: in
ipso quoque speleo vite terminum dedit. h. ubi super.

De sancto Capithone confessore. Cap. liiiii.

Capithon iuuenis
pater Atro fuerat. Postmodum autem
ad heremum transiit: qui quaginta
annis in antro quodam habitauit.
Nec certum est: ad tertium vobis alexandrie la-
pidem: nec usque ad flumen nili aliquando acce-
dere voluit: dicens quod si se conuersationi homi-
num adire ingereret: inimicus quem nodum vice-
rat et fortius repugnaret hoc ille.

De sancta Amata virgine. Cap. lv.

Amata
vgo sener an-
noz. lxxx. ab-
batissa in mo-
nasterio quo-
dam thebaidis
fuit habes sub sui cura. lx. vir-
gines in abstinentie puritate
et exemplo doctrina uiuentes.

Inter quas erat vgo quedam noie toza amonui
circiter. lxx. pulchra facie et decora: sed animi
puritate et castitate formosior: que nunquam no-
ua tunica vel meliore aut nouis calciamentis
viri voluit. Vobis autem sororibus die dnico cenobium
egrediens et ad ecclesiam procedens
illa sola cum abbatissa domi manebat. Nam ama-
ta per annos. xl. quibus monacha fuit nunquam li-
men cenobij transiit. Cui sanctus martyr: colo-
natus apparuit: eamque prima dnica futura
in sua ecclesia ad prandium secum inuitauit. Tunc
illa primum post annos. xl. ad ecclesiam martiris
venit: panem et olera secum ferens: ubi sumpto
cibo et facta oratione ad monasterium rediit: sicut
busque visa exposuit: sequens cito migraturam pre-
dixit. Et post duos dies nulla egritudine cor-
poris aut dolore capitis verata: se vt erat se-
pelienda componens: emisit spiritum.

De sancto punifico abbate. Cap. lvi.

Punifico
abbas cum esset pres-
byter et maximi
cenobij in egypto
pater cunctis honorabilis: fu-
gitis honore seculi humilita-
tis gratia iam sener de cenobio
latenter fugit: et habitu secu-
lari assumpto solus accessit

ad monasterium tabennesiotarum: quod in ultimis
thebaidis partibus artioris vite esse cognouerat.
Ibi quoque diutissime presbyter perseverans se in mo-
nasterium suscipi postulabat. Quem illi recipere
recusabant: eo quod non deuotioris causa: sed vel alio
senectutis vel famis reprimende: ipsum iam pue-
ctum ad monasterium accedere velle putabat: tam-
dem summa importunitate ab abbate susceptus
iuniori cuidam commendatus est. Cui adeo
obediens fuit: ut etiam indigna et aspera of-
ficia: etiam sibi non imposita exerceat: nun-
quam attendens quod presbyter aut pater maioris
cenobij fuisset. Nocte etiam consurgens que-
dam necessaria furtim adimplebat: ut aucto-
rem operis nemo reprehenderet. Quibus per-
bium in incognitus ibi mansisset: requiren-
tibus illum ubique fratribus suis tandem a
quodam dum terram sarculo foderet: et ster-
cora gestaret viri cognitus est. Qui abbatem
et fratres loci vocauit: et quis esset punifico